

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011179
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717011179.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.11.2019, v trestnej veci odsúdeného Z. V. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/158/2017 zo dňa 19.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného Z. V..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený Z. V., nar. XX.XX.XXXX v S. sa v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp zn. 0T/158/2017 zo dňa 05.10.2017, právoplatným dňom 05.10.2017 neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, vo výmere 2 mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona odsúdeného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o verejnom zasadnutí, podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil tým, že sa ponaučil a oľutoval svoj skutok počas doby výkonu trestu odňatia slobody, pričom trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého väčšinu vykonal, považuje za dostačujúci. Myslí si, že by mu mal byť uložený dostačujúci trest alebo podmienený trest a nevidí zmysel v ďalšom výkone trestu, nakoľko chce viesť na slobode riadny život, pričom zbytočne by musel opustiť svoju prácu, rodinu a zázemie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil nasledovné.

Z predloženého spisu vyplynulo, že trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 0T/158/2017 zo dňa 05.10.2017, právoplatným dňa 05.10.2017 bol Z. V. odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu vo výmere 14 mesiacov a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov.

Predmetná skúšobná doba začala plynúť dňa 06.10.2017 a jej koniec tak pripadol na deň 06.12.2018.

Z doterajšieho dokazovania vyplynulo, že dňa 28.09.2018, teda počas plynutia tejto skúšobnej doby uloženej mu v súvislosti s odsúdením za úmyselný trestný čin, a to prečin Marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, sťažovateľ spáchal úmyselný trestný čin, tiež kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona,

za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. OT/107/2018 zo dňa 20.09.2018 na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 30 mesiacov. Náchylnosť na páchanie trestnej činnosti prejavil ešte pred spáchaním predmetného trestného činu, keď bol uznaný vinným za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona v konaní na Okresnom súde Poprad vedenom pod sp. zn. 5T/12/2012. Pred spáchaním predmetného prečinu pritom spáchal jeden priestupok na úseku cestnej premávky, a to dňa 02.06.2017, za ktorý okrem pokuty 300,- eur mu bol uložený aj zákaz vedenia motorových vozidiel. Prítom podľa policajnej správy OO PZ Hranovnica, ktorá obsahuje správu z miesta bydliska, odsúdený v obci Spišské Bystré nemá dobrú povesť, lebo sa dopúšťal protiprávneho konania. Aktuálne odsúdený nie je trestne stíhaný pre iný trestný čin.

O to viac mal teda obžalovaný dbať na povinnosť viesť riadny život počas skúšobnej doby. Namiesto toho spáchal úmyselný trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za úmyselný trestný čin. Uloženie trestu bolo potom samostatným zákonným následkom protiprávneho konania obžalovaného. Navyše, z hľadiska trvania platnosti podmiennečného odsúdenia sám odsúdený vytvoril situáciu, keď bolo potrebné zhodnotiť, či pre účely trestu trvajú dôvody pre rozhodnutie o neosvedčení v skúšobnej dobe, príp. či sú tu také výnimočné okolnosti, pre ktoré by bolo možné ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona.

Na tomto mieste si je nutné uvedomiť, že pre osvedčenie sa odsúdeného na podmiennečný trest odňatia slobody je nutné splniť prísne podmienky, odsúdený musí počas skúšobnej doby viesť riadny život a nesmie sa dopustiť žiadnej protiprávnej činnosti, teda nie len trestného činu, ale ani priestupku, pričom už spáchanie priestupku môže byť dôvodom pre premenu podmiennečného trestu odňatia slobody. Ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona pritom predpokladá, že v prípade porušenia riadneho spôsobu života odsúdeným počas skúšobnej doby, bude pravidlom podmiennečný trest premeniť, len výnimočne za existencie zvláštnych, nie bežných okolností, je možné uvažovať o ponechaní podmiennečného odsúdenia v platnosti.

V prejednávanej veci však ani nadriadený súd žiadne také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali ponechanie skúšobnej doby /ktorá navyše už uplynula/ v platnosti, nezistil.

Krajský súd sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi okresného súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že neboli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život. Naopak, už počas jej plynutia bolo namieste rozhodnúť, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, teda rozhodnúť, že sa v predmetnej skúšobnej dobe neosvedčil a rozhodnúť o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody. Na možné zníženie kvality svojho života mal odsúdený myslieť v čase, keď ľahostajne, napriek hrozbe výkonu trestu odňatia slobody, znova spáchal úmyselný trestný čin, pretože porušovanie záujmov chránených Trestným zákonom nie je možné ignorovať v záujme nezniženia kvality jeho života.

Správne je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o zaradení odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody, teda do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu bol premenený trest uložený, nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Po komplexnom posúdení správania sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, krajský súd uzatvára, že pôvodný výchovný trest odňatia slobody u odsúdeného Z. V. preukázateľne nespĺnil svoj účel, pretože odsúdený napriek hrozbe premeny trestu odňatia slobody pokračoval v páchaní rovnakej trestnej činnosti a nevedol riadny život.

Nakoľko aj výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody bol správny, odôvodnený a zákonný, krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.